

1100 éve a Kárpát-medencében

Őseink, a hét vezér (Álmos, Előd, Ond, Kont, Tas, Huba és Töhötöm) Árpád fejedelem vezetésével 250 ezer fős magyar népességgel érkeztek és telepedtek le a Kárpát-medencében - végleges hazát találva nekünk is, kései utódaiknak.

Azóta . . . megfogyva bár, de törve nem . . . élünk e hazában.

Első királyunk Szent István, aki 41 évig uralkodott, Szűz Máriának ajánlotta oltalmába országunkat, népünket - felismerve már akkor a magyarságra váró nehéz sorsot -, látomása beteljesült!

Az elmúlt évszázadok során hányszor fordult népünk nyíltan, vagy tiltva (titokban) oltalmazójához, kérve, hogy:

*. . . Magyarországról édes hazánkról
ne feledkezzél meg szegény magyarokról . . .
Napjainkban is aktuális (időszerű).*

Tisztelt Zagyvaszántóiak! E gondolatok jegyében hívunk mindenkit Honfoglalásunk évfordulójának méltó megünneplésére 1996. augusztus 19-én.

Oldal Alfréd
polgármester

ÜNNEPI MŰSOROK

8 órakor szentmise községünk templomában.

9 órától sportversenyek a ZSE-pályán.

- Kutyabemutató.
- Labdarúgó-mérkőzések (közben 11-es rúgó verseny).

12-13 óráig ebédlehetőség.

14.30 órakor emlékműavatás és ünnepi megemlékezés Honfoglalásunk 1100 éves évfordulójáról az Emlékparkban (gyógyszertár mögött).

- Himnusz.
- Vers.
- Egyházi csoport műsora.
- Ünnepi megemlékezés - **Oldal Alfréd** polgármester.
- Hazára találtam - óvónők énekműsora.
- Szózat.

15.30 órától kultúrműsorok a sportpályán.

- A zagyvaszántói hagyományörző csoport népviselet- és népdalbemutatója.
- Vers - *Gyuráki András*.
- Óvoda műsora.
- Néptánc - iskolások.

16.30 órától hivatásos művészek műsora.

(*Mátray Zsuzsa* táncdalénekes, *Dömsödi F. Bálint* magyar nóta, operett, *Fábián János* humor).

19-22 óráig zene, tánc.

T Á J É K O Z T A T Ó

az idősek napközi otthona létesítéséről

Zagyvaszántó község lakosainak száma 1995. január 1-jén 2072 fő volt. Az inaktív lakosok száma: 937, amelyből 636 személy 55 évnél idősebb. A 60-69 évesek száma 239, a 70-79 évesek száma 179 és a 80 éven felüliek száma meghaladja a százat.

Tegyük fel a kérdést, foglalkoztunk-e számunknak megfelelő súllyal az idősek problémáival, gondoljaival, ellátásukkal. Úgy gondolom, nem teljes mértékben.

A polgármesteri hivatal 1995-ben eredmény nélkül, 1996-ban némi eredménnyel nyújtott be pályázatot a Népjóléti Minisztériumhoz, hiszen az idősekkel való foglalkozás indokolja részükre az idősek napközi otthonának kialakítását.

Örömmel tudatjuk a község lakosságával, hogy az 1996. évben

kiírt pályázaton az idősek nappali ellátásához az intézmény kialakításához, illetve a berendezési tárgyak megvásárlásához egymillió forintot nyertünk.

A napközi otthon kialakítására a volt tűzoltószertár helyén nyílik lehetőség, ahol 20 fő nyugdíjas személy részére tudunk napközbeni ellátást biztosítani.

Szeretnénk, és bízunk abban hogy az önkormányzaton túl a községben tevékenykedő üzemek, vállalatok, vállalkozók munkával, vagy anyagi támogatással segítik az intézmény kialakítását.

Bukta Jánosné

„A gyermek a láthatóvá vált szeretet”

Lassan közeledik az új tanév, s ha visszatekintünk az elmúlt évre, jóleső érzéssel könyvelhetjük el: iskolánk örzi hírnevét, pozitív külső és belső megítélését.

Mindez tanárok, diákok, szülők közös munkájának, jó együttműködésének köszönhető. A tanulók létszáma 1994. szeptemberében 184 fő volt; 1995/96-ot 185 fővel kezdtük. Az elballagó nyolcadik osztály létszáma 26, viszont 28 új elsős iratkozott be hozzánk, így az új tanévet valószínűleg 189-es gyermeklétszámmal kezdjük.

Nyolcadikosaink valamennyien továbbtanulnak. Igaz, ebben a tanévben a csökkenő demográfiai hullám miatt sok középiskolai hely várta őket, de azért az igazán népszerű iskolákba komoly felvételi vizsga árán lehetett csak bejutni. A zagyvaszántóiak sikerrel próbálkoztak. Szeptemberben a budapesti Kaffka Margit Gimnáziumban, a „Hotel Római” Idegenforgalmi Szakközépiskolájában, hatvani világbanki osztályokban, erdészeti, hajózási és egyéb szakközépiskolákban tanulnak majd diákjaink.

Sokan indultak és értek el szép sikereket tanulmányi, szaktárgyi versenyeken. Matematikából megyei 9. helyezett lett Orián Sándor 4. b) (tanár: Illés Kálmánné), 19. helyezett Kovács Szilvia 8. osztály (tanár: Samu László). Kémiából a gyöngyösi területi versenyen 2., a megyei 14. helyezést ért el Tari Gábor 7. osztályos tanuló (tanár: Samu László). A német szépkiejtési versenyen megyei 5. helyezett lett Szilávik Lilla 4. b) osztályos tanuló (tanár: Verebné Bukta Éva). A hatvani városi könyvtár által szervezett területi versmondó versenyen 1. helyezést ért el Bulcsu Éva 8. osztályos tanuló (felkészítette: Bakos Tiborné). Rajtuk kívül még nagyon szépen szerepeltek a „Varga László” matematikaversenyen Tari Gábor és Tari Bea 6. osztályos tanulók, akiket Samuné Tóth Szilvia készítet fel.

A különféle sportversenyeken is jól szerepeltek Bendek Csaba testnevelő tanár tanítványai. Birkózás terén elért eredményeiről még a megyei lapok is beszámoltak. Juhász József, Szász Szilamér, Lamos László 6. osztály, Gercsényi András, Kapás Gábor 7. osztály, Czimer Sándor 5. osztály, Fodor Norbert 3. osztály, Makaria Roland 2. osztályos tanulók arany, ezüst és bronz érmeiket hozták haza az egri versenyekről. Folyamatosan veszünk részt különféle feladatmegoldás tantárgyi versenyeken is, angolból Csépe Józsefné, környezetismeretből Kiss László irányításával.

Fontos szerepet játszanak iskolánk életében a kirándulások, színházlátogatások, amelyeket az osztályfőnökök szerveznek. Jó néhány tanulónk rendelkezik operabérlettel, s részt vesz az Erkel Színház előadásain rendszeresen.

Az irodalom- (vezető: Gercsényi Andrásné), a kézműves- (vezető: Pajkos Endréné), a tánc- (vezető: Oldal Andrea), a furulya- (vezető: Fácán Tiborné) és egyéb szakkörök jó lehetőséget biztosítanak az egyéni képességek kibontakoztatására. A „Zöld Szív” környezetvédő gyermekmozgalom iskolai tevékenységét Csorbáné Bródszky Zsuzsanna irányítja.

A zagyvaszántói iskola legfőbb értéke tehát a sokoldalú személyiségfejlesztés, oktatás, nevelés, amely a mai kor követelményeinek leginkább megfelelő ismeretek birtokába juttatja tanítványainkat. Az angol és német nyelv tanítása, a számítástechnika tantárgyszerű oktatása olyan dolog, amely középiskolában előnyöket biztosít mindenkinek.

Nagyon szerencsés az is, hogy törekvéseink minden téren találkoznak a szülők megértésével, támogatásával (szmk-összekötő: Józsné Oláh Mária).

Lassan 25 éves zagyvaszántói pedagógusi múltam tapasztalata alapján elmondhatom, hogy az itteni szülőkre mindig is az volt a jellemző, hogy mindent megtettek és vállaltak gyermekeik tanulása, művelődése, boldogulása érdekében. Mindenben támogatták az iskola munkáját, keresték a kapcsolatot a pedagógusokkal. Természetesen így van ez ma is, s ennek a jó együttműködésnek a gyermekek a győztesei, akiknek az érdekében mindannyian tevékenykedünk.

Ezt a jó szellemet fedezték fel a környező településeken élő, hasonlóan gondolkozó szülők, s csatlakoztak hozzánk, a zagyvaszántói iskolára bízva gyermekeik oktatását.

Reméljük, a tantestület magas szakmai színvonala, összetartó emberi közössége, s a szülők támogató, jó partneri kapcsolata a jövőben is biztos alapul szolgál a sikeres munkához.

Bakos Tiborné

..... igazgató

Nyolc év után ismét önálló plébániája van községünknek

Hosszú éveken, több évtizeden át Zagyvaszántón úgy tartották az egyházi szertartásokat, hogy hintóval, lovaskocsival hozták a papot Lőrinciből.

1945-ben egy fiatal tisztelendőt helyezett az akkori püspök Lőrincibe, kinek feladatai közé tartozott községünk híveinek lelki gondozása. A fiatal papnak községünk megtetszett, előbb albérletben, majd a hívők összefogásával megépült Plébánia Hivatalba költözött Zagyvaszántóra. Kalácska József plébános urat a fiatalok és idősek egyaránt kedvelték - ténykedését mozgalmas vallási élet jellemezte.

1945-től 1988-ig folyamatosan volt papunk - lelki pásztorunk. A 63 éves korában (1988-ban) elhunyt esperes úr után azonban nyolc olyan év következett, melyben a Plébánia Hivatal üresen állt. Megismétlődtek az 1945. előtti évek, azzal a különbséggel, hogy a hintót, lovaskocsit autó váltotta fel.

1996. augusztus 1-vel dr. Mándoki György esperes úr személyében a plébániának lakója, a hívőknek lelkipásztorja van.

Köszöntjük az esperes urat, kívánunk neki sok eredményekben gazdag évet Zagyvaszántón.

Oldal Alfréd
polgármester

Tájékoztató az Inter-Meteor Kft. tevékenységéről

A társaságot 1990-ben alapítottuk. Nemzetisége szerint osztrák, lett és magyar tulajdonú a kft.

Alapítástól kezdve a kft. székhelye Hatvanban volt 1994. október 1-jéig, mely időponttól Zagyvaszántón működik. Fő tevékenységi körünk a több évtizede hagyományos lakás-felszerelési cikkek gyártása mellett különböző jellegű bémunkák végzése, mint például: fémtárgyak műanyag alapú porfestékkel való bevonása, alumínium és réz alkatrészek csiszolása, polírozása.

Alaptevékenységünkhöz tartozik fűrészáru nagykereskedés, valamint megrendelés alapján késztermék előállítás.

Az előzőekben említett hagyományos termékeink között említést érdemel a függönykarnis gyártás, amely mintegy 70 ezer darab évente, a különböző kalaphorgok, törölközőtartók, fogasok, hamutartók, amelyek együttes darabszáma éves szinten 100 ezer darab. Fenti termékeink tömegfogyasztási cikkek közé tartoznak, árfekvésüket tekintve messze elmaradnak a nyugati piaci árártól.

Üzletpolitikánkat ezidáig és a továbbiakban is az határozza meg, hogy szükség van Magyarországon az alacsony árfekvésű hazai termékekre, melyeket még a fogyasztó meg tud fizetni. Mindez azt jelenti, hogy egyes termékeket még akkor is gyártunk, hogyha igen kevés nyereséget tartalmaznak, és mindent elkövetünk annak érdekében, hogy termékeink formai átalakításával, kevesebb anyag felhasználásával, a tetszetősebb kivitel megteremtése mellett minél olcsóbban tudjuk előállítani.

Az elmúlt időszakban nehezítette helyzetünket az a valamennyiünk által ismert tény, hogy igen sok nagykereskedelmi hálózat, kereskedelmi egység privatizáció alá került, több esetben nyugati tőke bevonásával, amely sokszor azt jelentette, hogy ezeken a helyeken szinte megszüntette a magyar termékek értékesítését. Mindez azt a nagy feladatot róta a cég vezetésére, hogy folyamatos piackutatással megteremtse termékeinknek a fogyasztóhoz való eljuttatását. Mintegy 30 nagykereskedelmi vállalattal állunk kapcsolatban, de az elmúlt évben igen sok kiskereskedelmi egységgel építettünk ki új kapcsolatokat.

Termelési nehézségeink az ország gazdasági helyzetétől nem függetleníthetőek. Az alapanyagárak folyamatos és drasztikus növekedése, az energiahordozók árának növekedése igen nagy költségekkel terheli termékeinket, amelyet nem minden esetben tudunk, illetve nem is akarunk a termékek árába beépíteni. Mindez azt eredményezi, hogy össztermelésünk, az ipari termelés viszonylag kicsi nyereség hányaddal és magas rezsiköltséggel történik, ezáltal sajnos béremelést ezidáig nem tudunk eszközölni. Tudjuk, hogy béreink rendkívül alacsonyak, a minimálberek közelében vannak, amely a fizikai dolgozók vonatkozásában 15 500 Ft.

A kft. vezetésének folyamatosan mérlegelni kell azt a lehetőséget, hogy a gazdaságos üzemelést milyen eszközökkel érje el. Az a véleményünk, amelyet gyakorlatunk is igazol, hogy inkább maradjon meg a dolgozók foglalkoztatása ilyen alacsony bérek mellett is, sem mint úgy fizessünk meg dolgozókat, hogy jelentős létszámcsökkenést hajtsunk végre.

Dolgozói létszámunk összetétele az alábbi:

- alkalmazotti dolgozó	6 fő,
- fizikai dolgozó	14 fő,
- zagyvaszántói lakos	7 fő.

A cég irányításának korszerűsítésével sikerült létszám-megtakarítást végrehajtanunk a székhely Zagyvaszántóra történő áthelyezésével, ugyanis az alkalmazotti létszámban 5 fővel kevesebben látjuk el ugyanazt a tevékenységet.

Folyamatos erőfeszítéseink ellenére is - a már említett okok miatt - jelenleg is forgóeszköz-alap-hiánnyal küszködünk, amely nélkülözhetetlen a külkereskedelmi ügyletek lebonyolításához, alapanyagok importjához. Mindez azt jelenti, hogy éves szinten körülbelül „0-szaldós” eredményt tudunk elérni.

Mindezen nehézségek ellenére megfelelő figyelmet fordítunk a telep korszerűsítésére, a dolgozók munkafeltételeinek szinten tartására, illetve esetleges javítására. Természetesnek tartjuk, hogy a munkavégzés jogszabályi feltételeit messzemenőig betartsuk (védőeszközök, védőitalok biztosítása).

Folyamatosan eleget tettünk a különböző hatóságok: ANTSZ, munkavédelmi felügyelőség, tűzoltóság felé a meglévő kötelezettségeinknek. Az év során több ellenőrzést hajtottak végre a kft.-nél. A jegyzőkönyvek igazolják, hogy alapvető hiányosságok nincsenek, az anyagi lehetőségekhez mérten jó színvonalon eleget teszünk ezirányú kötelezettségeinknek. A vezetés és a dolgozók viszonya jó, közvetlen. A vezetés rendszeresen tájékoztatja a dolgozókat az adott helyzetről, az aktuális feladatokról, igényli a dolgozók ötleteit, cselekvő együttműködését.

Elmondhatjuk, hogy dolgozóink nemcsak a munkahelyi, de az otthonról hozott gondokkal is bizalommal fordulnak vezetőikhez.

Összességében nagy eredménynek tartjuk, hogy addig, míg közvetlen környezetünkben is komoly vállalatok szüntették meg tevékenységüket, kft.-nk jelenleg is működik, létezik.

3031 ZAGYVASZÁNTÓ, SZABADSÁG TÉR 1.

Tóth Tibor
ügyvezető igazgató

HOGY TETSZIK LENNI?

A márciusi télben PETROVICS JÁNOS otthonába kopogtattam be. A kérdés apropóját Petrovics úr ismertsége adja. A korosabbak az FMSZ vegyesboltjában, az idősebbek a szülői munkaközösségben, a középkorúak a közéleti munkája kapcsán ismerhetik. A jól fűtött, tágas családi ház kényelmében vettük számba az elmúlt éveket.

Jancsika

Boldogon, 1923. június 17-én egyszerű paraszt szülők gyermekeként láttam meg a napvilágot. Harmadik gyermekként érkeztem. István és József bátyám előztek meg. Utánam sorrendben Erzsébet, Julianna, László és Klára következett. A hét gyerek felnevelése nem kis gondot okozott szüleimnek. István bátyám és a lányok családalapításukig a mező-gazdaságban, édesapánk földjén dolgoztak. Hármunkból iparos embert neveltek. József cipész, László lakatos, én férfiszabó lettem.

Szüleim 1929. szeptember elején irattak be a boldogi elemi iskola első osztályába, ahol társaimmal együtt örömmel tanultam a betűvetést. Csendes, szófogadó gyerek voltam, szerettem társaimat, tanítóimat, szerettem tanulni, de az akkori Jancsikának ez nem sokáig adatott meg.

Az elemi iskola elvégzése után éveket a ház körül és a gazdaságban segédkeztem, csak 15 éves koromban tudtam folytatni a tanulmányaimat.

1939-ben lettem a hatvani Ipari Tanonciskola tanulója. Az elméleti oktatást a mai I. sz. Általános Iskolában kaptam, a szakmát Harik Mihály hatvani férfiszabó mesternél tanultam. Hetente egy napon volt az elméleti oktatás, négy napon keresztül folyt a szakmai munka, egy napon - szerdánként - levelező oktatásban részesültünk.

Vegyes érzelmekkel gondolok vissza az inasévekre. Tanulni jó dolog volt, de a mindennapos gyalogos bejárás nem tartozik a legkedvesebb emlékeim közé. Keményfeltételek mellett tanultam. Hajnalban keltem, mert reggel hétre bent kellett lenni a műhelyben, ahol este 6 óráig dolgoztunk, majd ismét a másfél órás gyaloglás következett. A napi 3 órás gyaloglás sok volt, de nem volt más lehetőség.

Abban az időben nem volt buszjárat, kerékpár is csak a módosabb embereknek adatott meg, így hát bírni kellett a gyaloglást, ha többek akartunk lenni a szüleinknél. A mester szigorú ember volt. Megkövetelte a pontosságot, a tudást, az alapos munkát. Nem volt pihenés, szabadnap, szabadság. Folyamatosan dolgoztunk a három év alatt. A mester több inast is nevelt, szabadított fel, indított el a szakmában.

Jancsi

1942 január elején szabadultam fel, kaptam kézhez a szabó segédlevelet. Megkezdődött a küzdelmes ifjúság. Négy hónapig a mesternél maradtam, majd júniusban jobb kereset reményében Jászfényszarun kötöttem ki, de a mostoha útviszonyok miatt még az ősz folyamán visszamentem Hatvanba.

1943 március 15-én mentem fel Pestre dolgozni, ahol az Erzsébet téren a Horváth és Társa szabóműhelyében helyezkedtem el. Itt 9 segéddel dolgoztam együtt. Munka mellett elvégeztem a polgári első és második osztályát. Még sportolásra is jutott időm. Atletizáltam.

Jó helyem volt, de a szüleim kérésére 1944 júniusában hazajöttem, ugyanis közelünkben tombolt a háború.

Ismét a régi mesteremnél kaptam munkát, így lettem a háború egyik szörnyű tragédiájának szerencsés tanúja. Hatvan fekete napját soha nem felejttem el. 1944. szeptember 20-án háromnegyed tizenegyre hangzott el a riadó, és dél körül már lángokban állt a hatvani vasútállomás. Angolszász harci repülőgépek szórták bombáikat az állomás épületére, a rendező-pályaudvarra, a teherpályaudvarra, a vasúti pályára.

Az állomás és a fűtőház épületei pillanatok alatt eltűntek. A pályatest és a rendező-pályaudvar sínparjait felszaggatták a bombák, helyükön óriási méretű bombatölcsérek tátongtak. Levegőbe repült az állomásépület és a cukorgyár kőkerítése közötti téren felépített három betonbunker is. A légnyomás szinte kifordította a bunkert a benne levőkkel együtt. Szörnyű volt!

A robbanás során olyan vákuum keletkezett, hogy lehúzta az emberek testéről a ruhát, bőrre vetköztette őket. Beszélték, hogy volt olyan női tetem, hogy csak a körömcipő maradt meg a lábán. Borzalmas volt a vasúthoz vezető úton a sorjában fektetett sok holttest látványa! Itt haltak rettenetes halált azok az emberek, akik átutazóban voltak, és soha nem érkezhettek meg szeretteikhez. Ez lett a sorsa a 27 német motoros katonának is, akik reggel még ott sorakoztak a rakparton a bevagonírozásra várva. A lebombázott pályaudvar még októberben is füstölgött.

A háborúnak nemsokára én is közvetlen részese lettem. 1944. október 4-én vonultam be Pusztaszabolcsra. Ivánosán képezték ki bennünket. Innen Magyarkeresztúribá vezényelték az egységet. Később Hegyfalú következett. A Rába mentén, Sárvár környékén vetettek be bennünket. Uraiújfaluban április elején csaptunk össze a szovjet csapatokkal. Végül is egységünk megadta magát. Én éppen az egyik katona cimborámmal a faluban

(Folytatás az 5. oldalon)

(Folytatás az 5. oldalon)

jártam a tiszta ruháért, amikor elfoglalták a szovjetek a laktanyánkat. Így oda már nem mentünk vissza. Két hétig meghúzódtunk a faluban, segédkezve az egyik családnak a gazdaságban, majd gyalog nekivágtunk a hazafelé útnak. Május 7-én értem haza Boldogra.

Nem tölthettem hosszú időt otthon, mert 1946. január 2-án ismét behívtak. Vasúti biztosító lettem. Végleg 1946. augusztus 14-én szereltem le, és térhettem vissza a szakmámba, amelyben 1950-ig Hatvanban és Turán dolgoztam.

1951-ben az FMSZ-hez mentem dolgozni. Először Boldogon, 1952-től Apcon voltam bolti eladó. 1953 májusában jöttem át Zagyvaszántóra a Földműves Szövetkezet vegyesboltjába vezetőnek. Együtt dolgoztam Rabecz Mártával, akít később feleségül vettem, és Fekete Jánosné, Bözsike néniel.

Sikerült a bolt forgalmát fellendíteni. Idejében felmértem az igényeket, és annak megfelelően rendeltem az árut. Rövid idő alatt megismertek az emberek.

János

1953. november 21-én kötöttem házasságot Mártával, akivel azóta is boldog házasságban élek. Így itt maradtam a faluban. 1954. október 10-én fiunk született, természetesen János. 1954. júliusában kiváltottam az ipart, és önálló iparosként dolgoztam, de csak egy évig, mert az adóval agyoncsaptak. Félvétenként kellett adót fizetni. Én igyekeztem a kötelezettségemnek időben eleget tenni, de a hatvani adóügyes újra bevasaltarajtam. Reklamálásomra így válaszolt: „A kulákok nem bírnak fizetni, valakinek fizetni kell!”

Ezek után új megélhetési formát választottam. Szabó Tivadar segítségével 1955. augusztusában már a Fémtechnikában dolgoztam, mint raktáros. Igaz, hogy többször is csábítottak vissza a kereskedelembe, de kitarítottam a raktárosság mellett. 28 évig dolgoztam itt, mint a raktáros helyettese. 1957-ben felépült a házunk, így végleg Zagyvaszántóhoz kötöttem a sorsom. Közben pótolnom kellett, ami Jancsinak nem sikerült. Felnőtt fejjel végeztem el az általános iskola 7-8. osztályát. Mezőgazdasági szakiskolába szerettem volna továbbtanulni, de nem kaptam hozzá munkahelyi támogatást, így a tanulás elmaradt.

Titkos tervem sem valósulhatott meg. Mindig szerettem volna tanító lenni. Talán ez a vonzódásom segített abban, hogy szerettem emberekkel dolgozni, értettem a nyelvüket. Fiam révén kapcsolódhattam be ismét az iskolai munkába. 1965-69-ig az iskola szülői munkaközösségének elnöke voltam. Szerettem csinálni. 1980-85-ig a HNF bizottságának voltam az elnöke. Kiss Ádám titkársága mellett. Segítettük a helyi közséppolitikai célok megvalósítását, szerveztük a társadalmi munkát, segítettük a vízműtársulás megalakítását és a szemétszállítás megszervezését. Fő feladatunk volt az országgyűlési és tanácsválasztások segítése, tanácsstagi beszámoló meg szervezése.

Boldog voltam, ha valamit tehettem Zagyvaszántóért, az itt élő emberekért, akik befogadtak engem.

János bácsi

1983-ban, összeségeben 42 éves munkaviszony után mentem nyugdíjba. 1986-tól a feleségem is nyugdíjas. Megérdemelt pihenésünket töltjük. Azért mindig találunk magunknak elfoglaltságot, munkát.

Az egészségünk már nem a régi. Egyre gyakrabban mondogatjuk: „Fáj a hátam . . . Fáj a lábam . . . Nem nyomkodnád meg a hátam?” Mindezek ellenére elég jól bírjuk magunkat. Napjaink nyugodtak, csendesek, melyet olykor az unokák hangos kacagása ver fel. Anna már 11 éves, Norbert, a nagyfiú 16. Őértük érdemes öltögetni tovább, szőni a meseszép álmokat.

Forrás: Hevesvármegye, 1944. október 28.

MEGJEGYZÉS:

A légitámadás 1944. szeptember 20-án 12.40 órától 12.51 óráig, tehát 11 percig tartott. A veszteségekről a vármegye alispánja a következő jelentést adta ki: A légitámadás áldozatainak száma 164, ezek közül anyakönyvezhető volt eddig 84 halott. Az anyakönyvezettek közül hatvani lakos volt 74, vidéki 10. Az eltemetettek közül 106 áldozat személyazonosságát állapították meg. A támadás alkalmával megsérült, illetve elsősegélyben részesült 215 személy, ezek közül 39 súlyos sebesült volt, akit nyomban kórházi ápolás alá vettek.

Jakab Józsefné

TÜDŐSZŰRÉS

ÉRTESÍTJÜK A LAKOSSÁGOT
HOGY A 40 ÉVEN FELÜLIEK
RÉSZÉRE

1996. SZEPTEMBER

6-án 8-12 óráig,

9-én 13-17 óráig

10-én 8-12 óráig

LESZ TÜDŐSZŰRÉS A
KULTÚRHÁZBAN.

Millecentenáriumi rendezvények az iskolában

Az 1995-96-os tanévben fontos feladatnak tekintettük, hogy megemlékezzünk a millecentenáriumi évfordulóról.

Az iskolai faliújságon kiállítást rendeztünk a honfoglalás eseményeit, a honfoglaló magyarok életét, szokásait ábrázoló képekből. A folyosó falát Feszty Árpád: A magyarok bejövetele című festményének négyméteres reprodukciója díszítette. A magyartanárok irodalmi pályázatot hirdettek: fogalmazásokat lehetett írni a honfoglalásról, kiemelkedő történelmi alakokról, a hazaszeretetről. A tanév végén pedig színes, érdekes, tartalmas millecentenáriumi vetélkedőt szerveztünk, ahol a gyerekek irodalmi, történelmi, zenei, képzőművészeti és tánc-történelmi ismereteikről adhattak számot.

Most az irodalmi pályázat győztes munkáiból adunk számot.

Az első dolgozat jellegéje: „Verecke híres útján jöttem én”, témája a honfoglalás. Készítették: Kapás Gábor és Ocsosvzki József 7. osztály.

„A honfoglalás 895 tavaszán kezdődő háborúkkal indult. Simeon Bizánccal együtt megtámadta a magyarokat. A harcba nem induló emberek a besenyők támadásától a Kárpátokba menekültek. Árpád vezetésével a Kárpátok északi hágóin, a Verecke hágón ereszkedtek le Magyarországra. A főserég végigvonult a Tisza jobb partján. Közben Alpárnál legyőzték Sálán seregét, Szernél pedig elrendezték az ország dolgait. Árpád vezére legyőzték a dunántúli rómaiakat és elfoglalták a Kárpát-medencét.”

A második dolgozat jellegéje: „Bajnok ébred hősi lanton”, témája egy történelmi személyiség bemutatása. Készítője Hódi Karolina 6. osztály.

„Zrínyi Ilona grófnő (1643-1703) nagy múltú főnemesi család sarja. Szigorú katolikus szellemben nevelkedett fel. 1666-ban politikai okokból lett I. Rákóczi Ferenc felesége . . . 1676-ban férjével Sárospatakról Munkácsra indult, de meg kellett szállniuk a közeli, bodrogi Borsiban. Itt született meg gyermekük, II. Rákóczi Ferenc.”

A harmadik dolgozat jellegéje: „Édes hazám, fogadj szívedbe”, témája a hazaszeretet. Készítője: Béry Márton, 6. osztály.

„A hazám számomra szent hely. A szülőföldem, a lakhelyem nekem mind sokat jelentenek, nagyon fontosak. Itt az én életem, itt élek. Házunknál fészkel a kerti rozsdafarkú; szép énekes madár. A Mátra hegyeiből, s a környező mezőkről érkező friss levegő minden reggel felélénkít.”

Bakos Tiborné
igazgató

Másodszor Challenge Day Zagyvaszántón (Kihívás napja)

1996. május 29-én 00.00 órától 22.00 óráig nonstop sportolásra és mozgásra hívtuk a falu apraját, nagyját három helyszínre (óvoda, iskola 16.00 óráig, sportpálya 16.00 órától). A helyszínen igazoló lapot töltöttünk ki a részvételről.

Délután kezdődő (16.00 órától) programokra pedig aki addig nem ért rá, a sportpályán megtehetette, hogy mozogjon, sportoljon.

A napot tábortűzzel és diszkóval zártuk.

Hívásunk megértésretalált - május 29-én a község lakói és sportot kedvelői igen nagy számban vettek részt a meghirdetett programban, melynek eredményeként Zagyvaszántó abszolút Heves megyei győztes lett.

1996. június 10-én Gyöngyösön a Heves Megyei Közgyűlés Sport- és Ifjúsági Bizottsága községünk nem kimagasló teljesítménye elismeréséül emléklapot adományozott.

Gratulálunk és köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik 1996. május 29-én, a Kihívás napján részt vettek, és Fekete Lászlónak, kinek szervező munkája nagyban hozzájárult a sikerhez.

SZERVEZŐ BIZOTTSÁG

Szántó *Arca*

Zagyvaszántó Község Önkormányzatának lapja

Felelős kiadó: **Oldal Alfréd** polgármester

Szerkesztő: **Bakos Tiborné, Oldal Andrea.**

Engedélyszám: B/PHF/1386/HE/1994.

Megjelenik: 750 példányban

Nyomdai munkák: *Márton Anna* és Jobbágyi